

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hercvles Prodicivs Sev Principis Jvventvtis Vita Et Peregrinatio

Pighius, Stephanus Vinandus

Coloniae, 1609

Illvstrissimo. Et. Excellentissimo. Duci. Cliviæ Et. Jvliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13033

Max. toto pectore oro, ut S. T. Ecclesiae suae, toti quae reip. Christianae quam diutissime incolumen & felicem conservare dignetur. Dat. ex arce nostra Clivensi, vij. Id. Martii anno 1575.

Ejusdem S. T.

obedientissimus filius

Gustelmus Dux Juliae, &c.

ILLVSTRISSIMO. ET. EXCEL-
LENTISSIMO. DUCI. CLIVIAE
ET. JULIAE,

Umnocte illa, Potentissime Dux, qua divinae Majestati placitum est Illustrissimum Principem Carulum Fridericum, filium tuum, in caelestes sedes recipere; accersitus de improviso tuum, ut ipsi felicissimas illas oras, in quibus nunc sua gloria fruitur, jam jam petenti, praesto forem: cumque inspicere, non nihil allevationis tanti doloris gravitati afferre posse, quamvis ad Excellentiam tuam nulla obsequia aditum mihi facerent; tamen charitate Christiana impulsus, non dubitavi & haec ad te scribere, & veritatem ipsam fidei testimonio consignare. Nam quemadmodum clarissimum Juvenem, pro suis singularibus meritis ac virtutibus cum Italia tota, Primarii omnes, quibus datum est illum de facie agnoscere, mirifice sunt amplexati; tum speciatim Sanctissimus noster Oecumenicus Pastor Gregorius XIII. & viventem in sinu & oculis tulit, & vita defunctum summis honoribus excoluit, sic nullius non oculi Romae in acerbissima morte maximam vim lachrymarum copiosissime profuderunt. Et quamdiu sane morbus ille duravit, nunquam nec à clero nec à ceteris religiosis viris de conti-

nenti

genti quadam rogationum continuatione pro valetudine ipsius remissum fuit. Videbamus enim huiusmodi tam funesti interitus intempestivo cultro filum præstabilius aureæ huius telæ, quam Beatissimus Pont. textit. intercidi : ut potentissima illa provincia, nobilissimumque regnum undique purgatum, Sanctissimæ Ecclesiæ Catholicæ Romanæ jam tandem obediens redderetur: faxit id divina miseratione, ut honoris sui nomen sit maximum, ac Germania felicissimam pacem trahens, illa cæli benignitate, terræque fertilitate potiatur, quam præ cæteris provinciis illi, is qui cuncta creavit liberalissimè est elargitus. Equidem testimonio cum amplitudini tuæ ad curationem morbi adhibitos fuisse medicos & spectatissimæ integritatis & probatissimi usus ac doctrinæ, operamque dedisse ægroto diligentiores atque amantiores quam cuiquam Primorum ullum unquam dedisse viderim, qui tanta assiduitate noctes atque dies tempus inter se partiti adolescenti ministrabant : ut lectus illius nobilium virorum, & assistentium corona semper cingeretur, ac suprema nocte sæpius senem quendam, cuius nomen ignoro, vocabat, qui quidem cum in ipsius conspectu genu flexo adesset, Carulumque Fridericum frequenter appellaret, magnam ex hominis præsentia animi iucunditatem concipere videbatur. Sumpsit sanctissima mysteria maxima animi pietate astantiumque omnium summa admiratione; & in extremo quidem halitu, quamdiu adfui (neque enim quoad spiritum duxit, eum deserui) eximiam animi constantiam, patientiam, singularem cum divina voluntate convenientiam, & incredibile cælestis patriæ desiderium præ se ferens, Jesusque nomen identidem implorans animam edidit. Honorificentissimè deinde elatus, prosequentibus defuncti funus magno cum fletu cuiusvis generis & ætatis hominibus, sepultus est : in omnibus Romæ templis sacra pro ipso facta : magnificentissima ac solemni pompa ad Divæ Mariæ, animæ iusta soluta, Latinis versibus ejus nobilitatem animique & corporis dona laudantibus postes ædis refertæ, quemadmodum à suis qui aderant, Excellentia tua certior fieri potuit. Reliquum sit igitur ut Excellentia tua in æterno consilio acquiescens, secum reputet immutabilis sapientiæ oculos nostris multò lōgius rerum exitus intrucri

tueri: voluisseque Deum fosculum hunc etiam rorantem sibi decerpere, ne depravatus mundus malis ipsum suis moribus inficeret, & cineres quidem statuisse in gremio matris Ecclesie deponi, animam verò in cælum elapsam suis manibus illam conservare valentibus, quoad unā cum corpore in universali renovatione redintegrata beatitudine perfecta donetur, exceptam foveri. Sapientia itaque cælestis, quæ Celsitudo tua tam valde amabat, à tuis amplexibus avulsit, & ex altera parte constituit, ut tuus animus Romam, ubi corpus jacet, frequentissima cogitatione recurrat, atque ita Excellentia tua sit optimus excellentissimus filius; ex altera verò in cælum, ubi nunc fortunatissima anima optimi Principis Caruli Friderici, nati tui, cum Deo regnat, sæpissimè evolet. Finem dicendi faciam, si illud tamen adjunxero, quòd cum postridie quàm obiit quidam Sacerdos ex ceremoniis Divi Gregorii pro eo rem divinam faceret, tanta animi suavitate cælitus est perfusus, ut constantissimè affirmare audeat, eodem die ipsum ad superos evocatum. Quinctiam alius sacerdos sempiternorum contemplationi deditissimus, qui plurimis Deum precibus pro impetratione valetudinis obtestatus fuerat, nuncio mortis accepto, adeo perculsus fuit, ut nec somnum nec cibum capere posset, coactusque est, dum publicè ad populum in concione quotidiana verba faceret, acerbiter quam intimo corde inclusam habebat, effundere, subveritus S. Ecclesie inimicos hinc impia maledicta & convitia impudentissimè arrepturos. Sed immortales profectò Deo gratiæ sunt agendæ, quæ magnitudini tuæ spiritus ita exfuditavit & addidit, ut non modo tantam jacturam placidè tuleris, verum in spem optimam pios viros induxeris fore ut alium è suis nobilissimis filiis Romam, si opus fuerit, ad suam Sanctitatem mittas. ita enim exemplo hujusmodi tam insigni, ceteri Principes isthic quæ sint eorum partes admonebuntur: dæmoni verò & reliquis suis affectatoribus maxima ignominia imponetur. Religiosi autem & Catholici mirifica voluptate inde affecti subleventur. Det mihi quæso Excellentia tua veniam, si nimis audacter forsan huc usque oratio mea progressa est. Quis enim amor in Deum & sacrosanctam Religionem finem præscribat? Impertiat tibi Deus & intelligen-

vim, & facultatem huiusmodi: ut & planè perspicias
 quid ad rem opus sit, & perspectum facillimè exequaris,
 remque gratissimam facias illi, qui tantum sudoris ac la-
 boris in tuam causam impendit, tantumque honoris in hac
 mortali vita tibi contulit: ut & bonorum dierum plenus &
 meritis affluens contendas ad adeptionem fructus illius,
 quo solo contentus ac satiatu animus noster esse posset.
 Quod ut divina Clementia tibi communicet, omni studio,
 animiq; contentione ab illa efflagitabo. Sed ut conclu-
 dam, manus Excellentia tua qua possum & debeo reve-
 rentia osculabor. De Groppero integerrimo ac Rmo.
 D. N. Nuncio facillimè, qui sim cognosces, ut compertum
 habeas me nulla re motum, præterquam honore in Deum,
 animarumq; salute & Excellentia tua, & populorum qui
 tua ditione, ac nutu gubernantur, hæc scripsisse.
 Romæ, Cal. Maji, anno, 1575.

Excellentia tua.

addictissimus servus

*Franciscus Maria Tarusius, Sacerdos
 D. Ioannis Florentinarum.*

LACHRUMÆ. IN. CARULI
 OPTIMI. JULIACENSIIUM
 PRINCIPIS. FUNERE.

N modo qui magna circum stipante caterga
 Threicio sublimis equo spectabili ostro
 Heroes Rutulos inter gentesq; Latinas
 Ibat ovans reliquos velut inter lucifer ignes,
 Aurea cum tacito labantur sidera mundo,
 Martia quem primis venerata est Roma sub annis,
 Ceu magnum ex alto delapsum nomen olympi,
 Quem stupuit Latium, stupuit quem Texona tellus,
 Ante diem curas solgentem mente seniles.
 Cui Pylios annos Cumeæ, & sacula satis
 Optabant populi plausu, linguaq; secundis.
 Et nunc (quis faxo? quis duro robore natus

Canti.